Ч. 176. Субота 17 (4) серпня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи внутрішні. — Клопоти Туреччини. — Ворохобня на Ікариї. — Акция ґр. Берхтольда. — Становище молодурецкого комітету. — Місия кн. Генриха в Япанії.

З Відня доносять: Перше засїдане ради міністрів від часу замкнення послїдної парляментарної сесиї відбуде ся в понедїлок дня 19 с. м. Желаня Цїсареви зложать міністри дня 18 с. м. устами бар. Гайнольда, котрому Рада міністрів дала повновласть до сього ще на першім засїданю зараз по замкненю парляментарної сесиї.

В справі угодових переговорів доносять з Праги, що після інформациї тамошних ґазет реформа виборча не буде творити предмету переговорів угодових, які розпічнуть ся в осени.

Одна з черновецких ґазет доносить, що реченець скликаня буковинського сойму буде порішений на раді міністрів дня 18 с. м. Буковиньский сойм збере ся імовірно в послїдних днях вересня або в початком жовтня.

Вчерашна телеґрама з Солуня принесла вість, що в Альбанії настає спокій, а в виду того постановило правительство турецке відкликати звідтам часть войска а з Константинополя доносять, що нинї має появити ся султаньске іраде, санкціонуюче умову правительства з альбаньскими проводирями.

Отже підчас коли в Альбанії настає спокій, зачинають ворохобити ся жителї островів. Депутация мешканців острова Ікария, острова незанятого Італїянцями, прибула до Атен і розповівши про насильства сповнювані Турками на мешканцях острова, заявила, що мешканцї острова були приневолені усунути турецких урядників і проголосити самоуправу. Мешканцї бажають, щоби остров прилучено до Грециї, або коли се неможливе, полишено їм самоуправу.

Виходяча в Мілянї ґазета „Seccolo“ подає слїдуючі вісти о ворохобни на острові Ікария: Головним проводирем ворохобнї був архієпископ Самос Кулюяс. Жителї острова дуже по людяному обійшли ся зі взятими в неволю Турками, бо заосмотрено їх в гроші і висаджено на беріг Малої Азиї. Жителї Ікариї заявили, що будуть боронити осягненої свободи і сподївають ся, що й Італїянцї, котрі спричинили вибух ворохобнї на острові, подадуть жителям острова своєї помочи в мирових переговорах.

Петербургский кореспондент ґазети „Figaro“ доносить, що як з російскої так і з францускої сторони інформують єго, що фактично межи Італїєю а Туреччиною вже відбували ся мирові переговори, котрі тепер перервано, але небавком мають знов розпочати ся.

У віденьских кругах полїтичних ходить чутка, що ґр. Берхтольд наміряє дати почин і спонукати держави до порозуміня в дїли підпираня заходів Туреччини, котра зірвала з централїстичною полїтикою і стремить до сповненя жадань народів, як на то вказує єї становище супротив жадань альбаньских, а з другої сторони вплинения на народи балканьскі, щоби не перешкаджали одні другим в сповненю постулятів, та дали Порті можність пирмінити полїтику до фактичних відносин етнїчних. „N. fr. Presse“ доносячи о тім підносить, щоби перевести заключене мира межи Італією а Туреччиною, треба мати на думцї і скріплене позиции турецкого правительства у власнім краю, щоби було в можности о скілько можна як найскорше впорядкувати внутрішні відносини. Тоді буде правительство мати вповні можність перевести свої наміри що до заключеня мира без обави, що опозиция мирні змаганя визиска до нової аґітациї.

Зачувати, що молодотурецкий комітет оголосить небавком проклямацию, в котрій буде сказано, що комітет годить ся на розвязане палати послів. Молодотурецкі посли зачинають домагати ся від скарбу державного гроший на поворот до вітчини. То все вказує, що комітет уконституує ся яко партия опозицийна в виборах. Мабуть не одержить комітет ані одного мандату з европейскої Туреччини.

З Берлина доносять: Тутешна праса об.

---

12)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

А тепер загляньмо трохи до середини тих париских домів товарових.

Перед найпершими домами товаровими як Лювр або Бон Марше і Прентан стоїть завсїгди повно фіякрів, приватних повозів і самоїздів. Найкрасше в серединї єсть устроєний маґазин товаровий Прентан. Єсть то величезна галя, понад котрою підносить ся склянна баня, крізь котру заходить сьвітло. На самій серединї піднимають ся хорошими каблуками зелїзні сходи, украшені пальмами аж до першої ґалериї. Кожда ґалерия, кождий кутик єсть повний всїляких товарів, де лиш можна, стоять малї меблї, цїлі гори подушок на софи, постаци сукна і всїляких материй, на поручах ґалерий висять коври і материї на меблї, на стїнах поровішувані декорацийні тарелї і вахлярі, а всї ті товари уложені так зручно, що цїлість маґазину представляє ся незвичайно красно і принадно.

Обслуга в домах товарових єсть знаменита. До кождого рода товарів суть очевидно окремі продавцї. В Бон Марше н. пр. продає 60 продавців лиш самі рукавички, а можна собі уявити, який там мусить бути рух, скоро ті продавцї продають річно півтора міліона пар рукавичок за звиш 5 міліонів франків. Публиці вільно ходити по цїлім маґазинї, переглядати товари, вибирати та порівнувати цїни, без згляду на то, чи хтось купить ті товари, які єму покажуть, чи нї.

Через Лювр н. пр. переходить день в день 15 до 18.000 людий, з котрих звичайно 4 до 5.000 нїчого не купує. Можна собі подумати, яку сьвяту терпеливість мусять мати продавцї, коли одна або друга дама каже показувати собі множество материй, розкладати їх і перевертати, а відтак каже, що прийде другим разом, бо мусить ще надумати ся, яку має собі купити. Не дивниця, що серед таких обставин один або другий продавець кине ся і зачне щось воркотїти, але в тій хвили підходить начальник або начальниця відділу і з незвичайною чемностию та ввічливим усьміхом старають обслужити або попращати перебірчиву даму. Навіть і зі злодійками і злодіями обходять ся тут незвичайно чемно, а треба знати, що тут на 100 злодійок припадає 5 злодіїв. Давнїйше, коли їх прихоплено на крадежи, казано їм платити відповідну кару на добродійні цїли. То не сподобало ся полїциї і тепер, коли кого прихоплять на крадежи, відводять аж на улицю, а там вже аґент полїцийний попросить чемно піти з ним на полїцию.

Дуже чемно поступають доми товарові в справі приниманя товарів, котрі не сподобали ся; закупник навіть не змушений брати инші товари за ту саму цїну, лиш дістає назад свої гроші, ба, товари відбирають без всякого відшкодованя аж у закупника дома. В Бон Марше доходить вартість відношених товарів що дня пересїчно 5000 франків. Деякі особи, котрих совість не дуже вражлива на такі дрібницї, користають в поганий спосіб з тої чемности домів товарових: коли мають іти до театру або до когось в гостї, то ідуть до такого дому товарового, вибирають там собі якусь потрібну, пишну одіж, н. пр. плащ, а на другий день відсилають і кажуть, що їм не сподобав ся.

Цїкаво наконець видїти, що дїє ся з тими товарами, котрі тисячі а тисячі людий закуповують. Дрібні річи міг би ще закупник зі собою забрати, але що зробити з більшими, коли треба переходити иноді через цїлий маґазин, через множество єго відділів або таки годї якісь річи забирати з собою і торговля мусить їх доставити? Нема жури! Хто перший раз купує н. пр. в якімсь відділї Лювру, не може надивувати ся, що при тій величезній масї пакунків, які він видів в склепі, доставлять єму в короткім часї до дому всї єго товари. Причина того лежить в дуже розумно придуманій системі. Через цїлий маґазин, через всї єго хоч би й найдальші відділи переходять прилади до переношеня товарів, порушувані електрикою,

говорюючи подорож кн. Генриха пруского до Токіо, де на похоронї мікада Мутсугіто має репрезентувати свого брата, цісаря Вільгельма, висказує переконанє, що та подорож має на цїли глубшу цїль полїтичну, а іменно скріплене становища Нїмеччини на далекім Сходї і навязанє тїснїйших зносин з Японїєю. Кн. Генрих виїде з Кіль дня 29 с. м. та поїде через Сибір до нїмецкої кольонїї Кіао-Чу на східнім побережу Печілїйского заливу, де всяде на нїмецкий корабель і попливе до Токіо. В окруженю князя буде знаходити ся також маршалок двору, віцеадмірал бар. Секендорф і численний штаб маринарки. Вертаючи назад, задержить ся князь ще раз в Кіао-Чу і відбуде ревію нїмецкої ескадри на східних водах.

Новинки.

Львів, 16 серпня 1912.

— **З зелїзницї.** Дирекция зелїзниць в Станиславові доносить: В декотрих львівских ґазетах появила ся була вість, що поізд нафтовий їдучий до Печенїжина вискочив в Ринку в Коломиї із шин, причім возьний маґістрату мав зломати руку а портал ратуша мав бути ушкоджений. Вість єсть зовсїм безосновна, бо такої події в Коломиї не було.

— **Нові поізди зелїзничі** будуть з днем 1 вересня с. р. курсувати на шляху Львів-Підзамче-Винники а то слїдуючі поізди особові:

Поізд ч. 5459. Від'їзд зі Львова-Личаків 7[45] вечером, приїзд до Винник 8[02] вечером.

Поізд ч. 5454 А. Від'їзд з Винник 2 40 попол. приїзд до Львова-Личакова 2 57 по полуднии, оба поізди з постоями в Марїівцї і Лисеничах.

За те перестане курсувати з днем 1 вересня с. р. межи стациями Винники а Львів - Підзамче поізд ч. 5454, а поізди ч. 5455 і 5456 будуть курсувати лише в суботу.

— **Зьвірство.** В селї Ер (Aires) у Франциї кількох хлопцїв облили пса нафтою і підпалили. Бідне зьвіря притулило ся до 6-лїтної дївчинки і запалило на вій одїнє Заким ще люди надбігли на крик дитини, нещасна згоріла живцем. Хлопцїв доси не вислїджено.

— **Руский театр в Сколю.** (Саля „Сокола". Початок точно о год. 7·45 вечером.

В суботу дня 17 серпня „Жидівка" опера в 5 діях Галевія.

В недїлю дня 18 серпня „Маруся Богуславка" народний образ зі співами і танцями в діях М. Старицкого.

— **До участників Евхаристийного конґресу.** Всї участники Евхаристийного конґресу львівскої і станиславівскої епархії, що хотять користати зі спільного приміщення, мають безпровolочно зложити належитість за нічліг. І так селяни і всї, що хотять спільно з ними мешкати, платять по 1 К за нічліг від особи, разом за час від 11 до 15 вересня 4 К. Сю квоту мусить кождий прислати сейчас. Сьвященики і прочі участники з інтелїґенциї платять по 2 К 50 с. за нічліг від особи, разом за час від 11—15 вересня 10 К. Сю квоту треба також сейчас надіслати з точним поданєм назвиска. Для селян і всїх, що схотять разом з ними харчувати ся, є замовлений спільний харч в людових кухнях по 1 К 50 с. денно від особи — за час від 12 15 вересня разом 6 К. Хто хоче користати з сего харчу має, так само, як за нічліг, зложити сейчас згадану належитість. Прочі участники будуть мати забезпечений харч в гостинницях по приступній цїнї. Отже: селяни мають безпровolочно надіслати по 10 К на нічліг і харч, а всї засібнїйші участники по 10 К на нічліг. Присилати належить до: Евхаристийного Комітету, Львів, Коперника 36. Хто ненадішле сейчас — найдальше до 25 с. м. не буде користати з спільного приміщеня. Тут неналежать ті, що вже замовили приватні комнати. *Евхар. Комітет.*

— **Рускі читальнї на Угорщинї.** Будапештеньска „Недїля" доносить, що епархіяльна капітула в Пряшеві одобрила статут „Народної Читальнї" в Свидници. Сю читальню заложив рік тому місцевий учитель Поливка і довів єї до гарного розвитку. Селяни сходять ся численно що недїлї і сьвята до читальнї, яка містить ся в школї. Тепер по затвердженю статута має ся розвести аґітацию за закладанєм таких читалень по всїй Угорскій Руси. Статут „Народної Читальнї" в Свидници короткий і простий подїлений на три части. В першій части говорить ся про цїль читальнї. Цїлию читальнї є продовжувати науку дїтий, що скінчили народну школу та обучати старших на основах тверезости, побожности, пошани закона і ближнього. Читальня має відтягнути нарід від коршми і приєднати єго до просьвіти. Членом читальнї може стати той, хто скінчив народну, школу і кождий чесний і тверезий Русин коли єго прийме видїл. Видїл складає ся з предсїдателя, котрим має бути місцевий сьвященик, заступника предсїдателя і бібліотекара, яким має бути старший учитель в селї, дальше вибраних загальними зборами: касиєра і 4 видїлових (повірених) 2 жонатих, а двох молодцїв. Обовязком видїлу буде старати ся о о удержанє бібліотеки, поширенє випозичуваня книжок між членів та осьвідомленє своїх членів в читальни, читанєм книжок, часописий, просьвітними бесїдами і розговорами. В читальни не вільно пити алькоголїв. Вписове виносить 40 с., членьска вкладка тижднево 4 с. Коли власний маєток читальнї дійде до суми 200 кор., тодї належить при читальнї заложити господарский кружок, а цїлу сю квоту призначити на цїли піднесения добробуту, мудрої управи і поліпшення господарства. — Як бачимо, статут уложений дуже розумно і дай Боже, щоби Угорску Русь вкрили сї читальнї та відродили єї з темноти і упадку.

так звані спусканки або досить широкі паси з грубого полотна без кінця, що сунуть ся по валках сбертаних електрикою. По тих приладах суне ся, їде на долину аж до сутеренів н. пр. якась дрібничка, запакована аж на найвисшім поверсї в тоненький папір, коло неї н. пр. пара рукавичок так само в папір але може в трохи грубший запакована. Оба ті пакуночки стрічають ся по дорозї з коробкою, в котрій знаходять ся черевики а дальше над'їздить велике пудло з новомодним капелюхом; оно хитає ся і ніби зі страху, щоби не злетїло на долину, опирає ся об якусь велику деревляну скринку, яка всї на найблизшій стациї забирає. Все то разом і богато инших товарів з'їздже аж на долину до комнати в сутеренах, де єсть прилад, котрий мов би якийсь великий карузель крутить ся довкола. На той карузель з'їздять товари з найдальшої закутини маґазину запаковані як слїд і заосмотрені в адреси. Карузель той крутить ся поволи і можна прочитати адреси на пакунках. Служба тут вже знає, котрі пакунки після адреси належать до неї; она здоймає їх і після того, на яке передмістє або на яку улицю та під яке число мають они бути відіслані, складає їх до відповідних кошів а кошї виносять відтак на вози, котрі їх розвозять, куди потреба.

Оттак представляють ся великі доми товарові в Парижи, париска специяльність, котру опісля наслїдувано у всїх великих містах Европи а навіть і в Америцї.

Подія з часів париської комуни.

Був то хлопець несповна шіснайцяти лїт, а вже мали єго застрілити.

Ватагу комунїстів *), до котрої він належав, розбила і розігнала версальска армія а єго і єго десять товаришів зловили і привели до уряду громадского 11-ої дїльницї. Не лиш молодий вік хлопця але передовсїм спокійне єго поведенє, мимо страшного єго положеня спонукали команданта відложити виконанє вироку на так довго, як лиш буде можна. Єго уважали длятого за вязня і мав ним так довго позістати, аж була би порішила ся судьба єго товаришів.

Єго великі очи і єго лице — блїде лице париской дитини — не проявляли нї зворушеня нї страху. Він дивив ся на все, що довкола него дїяло ся, з таким споком, як би то єго нїчого не обходило. Він вислухав приказу, котрий висилав єго товаришів на тамтой сьвіт, але зовсїм того не перепудив ся і не стратив відваги; може єму насунули ся на гадку щасливі безжурні дїточі часи, з котрих ледви що виріс а може думав про своякїв і їх сум, коли довідають ся про єго смерть.

Під ту пору, коли виповіджено війну, проживав він щасливо у свого батька і своєї матери, честних робітників, що призначили єго були на ученика друкарской штуки.

Але не довго мав так жити разом з ними. Нїмецке войско поступало щораз дальше, батько погиб в борбі, а журба про насущний хлїб тої страшної зими звалила матїр на ложе недуги, де она поволи дожидала смерти.

Одного дня, коли він разом з другими вибрав ся на замерзле поле коло Сен Дні накопати бараболь, зранила єго куля якогось Нїмця. Пізнїйше змучений по части голодом по части погрозами пристав до комунїстів.

Він пізнав страшне житє комунїстів, аж дрожав, коли погадав собі, що буде мусїв покинути свою матїр, лишити саму одну на сїм сьвітї ту матїр, котру так дуже любив, а котра все готова була віддати за него. Але успокоїв ся, бо она не буде вже довго жити, лиш піде небавком за ним на тамтой сьвіт; чотири днї тому назад, коли єї покинув, була она вже дуже слаба.

— Ох — думав він собі страшно засумований — коби мене лиш на годинку випустили на волю, як же би я радо побіг до неї та потїшив єї а відтак я би вернув ся, щоби розпрощати ся з житєм, котре лиш мукою для мене!

Він ще стояв так задуманим, коли увійшов командант з кількома штабовими офіцирами.

— Ну, мій хлопче, будемо оба разом скубати курочку! — відозвав ся офіцир. — Ти чей знаєш, що тебе жде?

— Знаю, пане комаданте, я готов.

— Дійстно? То ти не боїш ся смерти?

— Менше як житя! Я в послїдних місяцях надивив ся на тілько страшних річий, що смерть видає ся менї лїпшою як житє!

— А мимо того ти би зараз щез, як би я тебе пустив на волю.

— Спробуйте, пане команданте! Варто спробовати. Я хотїв би лиш годину свободи а відтак побачите, чи я бою ся смерти.

— Ах! Дурачиско з тебе, а ти гадаєш, що я дурак. Вирвати ся раз на волю, а відтак вернути ся, щоби дати ся застрілити? І я в то маю вірити?

— Послухайте, пане команданте! Може й ви маєте маму, котру більше любите як все на сьвітї. Як би ви так станули перед смертию як я, то ви би також думали о ній, ви би благословили того чоловіка, котрий дав би вам можність, ще раз, послїдний раз єї побачити. Пане команданте, вислухайте мою просьбу з якою би й ви в подібним случаю до других віднесли ся, пустїть мене на одну одиноньку годину а я даю вам слово чести, що верну назад!

---

*) По пруско-французскій війнї в 1870/71 утворила ся була в Парижи социялїстична партия, котрій здавало ся, що она заведе зовсїм новий лад не лиш в самім Парижи але й в цїлій Франциї а навіть може й в цїлім сьвітї. Партия тота противилась рішучу тодїшному правительству на чолї котрого стояв Тієр і доказувала, що треба скасувати всяку релїґію, замість божої справедливости завести людску, нарід сам має надавати собі права, а вся земля то спільне добро. Тота партия вибрала в марті 1871 свою раду громадску або „париску комуну" і віддала їй найвисшу власть. Прихильників тої комуни звано комунїстами і они то верховодили в Парижи через два місяцї, аж остаточно народне правительство їх побідило і розігнало.

(Дальше буде).

— **Крадежі і арештованя.** До трафіки Файвля Авербаха при ул. Замарстинівскій ч. 54 добули ся тамтої ночи злодії і вкрали майже цілий запас тютюну, циґар, трохи корінних товарів і кілька штук срібної посудини. Крім того приготовили собі злодії до винесеня клунок біля і ґардероби, котрий однак не могли забрати, бо очевидно хтось їх напудив. Властитель трафіки оціняє шкоду на 2000 кор. — Служниця Марія Гринчишин втекла зі служби у пп. Френклів і вкрала біле та ґардеробу вартости около 200 кор. Полиция вислідила еї і відобрала майже всі річи. — За крадіж одіня і біля з купелевої кабіни в ставку Каміньского при ул. Снопківскій на шкоду Михайла Вельча, віддано до арешту Стефана Сікалу, а матір пошкодованого розпізнала на нім вкрадене синови одінє. — Ернестині Ґольдштайн, жінці купця з Бродів, котра мешкала хвилево в готели „Монополь“, вкрадено вчера зпід подушки торбинку, в котрій було 650 корон готівкою і поквітованє на депозит 600 кор. філії брідского банку. — За крадіж годинника з кишені зарібника Томи Франчука, віддано до арешту Михайла Балабаха. — За крадіж мідяного кітла з будови дому під ч. 26 при ул. Пекарскій, віддано до арешту тринайцятьлітного Кароля Петраша.

Наука, штука і література.

— **Театрально-орґанізацийна комісия Тов. „Просьвіта“ у Львові** (Ринок ч. 10), що має за задачу орґанізувати театральні кружки, нести їм поміч і ними опікувати ся, постановила зладити показчик усіх українських театральних творів для ужитку театральних аматорских і заводових дружин. В сім показчику комісия хоче помістити при кождім творі в першій мірі его зміст, а попри се пояснити найважнійші річи з техніки вистави штуки (дієві лиця, сценічна обстанова, реквізити і т. п.) З такого показчика легко буде кождій театральній дружині зорентуватись при виборі штуки для себе і для своєї публики; сим отже показчиком хоче комісия сповнити одну частину своєї задачі. З другогож боку такий показчик творити-ме рекляму як для авторів українських театральних творів так і для видавців та книгарів, тому й надіє ся комісия з їх боку помочи у наміреному ділі.

Самозрозуміло, що зміст твору мож подати лиш тоді, коли твір видить ся, чи прочитає ся. Годіж комісиї справляти усі театральні твори (у найбільшій мірі лиш на се, щоби коштом „Просьвіти“ робити авторам, видавцям і книгарям безплатну рекляму), тим більше, що богато театральних творів вже нема де добути, а велика їх частина ще й доси не видана друком, блукає ся по Україні в рукописях. Тому комісия просить отсим усіх українських авторів (зглядно видавців) драматичних творів, щоб понадсилали їй даром но одному примірникови кождого твору для ужитку при зладжуваню показчика. Тих авторів, що мають ще не друковані рукописи таких творів, просить ся, щоби на сю ціль позичили рукописів, а при тій нагоді подали свої условя на случай, коли комісия задумала би видати рукопись друком або бодай репродуковати еї в пару десятках примірників автоґрафією чи також машиновим письмом.

В дуже многих случаях ані автор ані видавець не розпоряджає уже дотичним твором, (пр. автор вже не жиє, видавництво вже звинене, книжка вже розпродана і т. п.), друковані примірники старого твору лиш зрідка подибують ся в приватних руках, а рукописи в руках наслідників авторів або в бібліотеках. Тому комісия звертає ся отсим з горячим прошенем до всіх власників оттаких бібліоґрафічних рідкостий, щоб також зволили прийти в поміч комісиї у еї намірі та понадсилали їх сї унікати хотяй би й з деякими застережениями за попереднім порозумінем. Комісия готова подбати про репродукцию таких унікатів в хосен їх власників.

Комісия має намір ще сеї осени впорядкувати обговорюваний показчик, тому просить всіх прихильників діла о чим скорше надісланє прошених материялів і отсим вже заздалегідь дякує всім, що не лишать сего поклику без успіху. — Посилки треба адресувати до Тов. „Просьвіти“ у Львові (Ринок ч. 10) для театр.-орґан. Комісиї.

За театрально-орґанізацийну комісию
Тов. „Просьвіта“ у Львові.

Степан Чарнецкий, голова. *Іван Савицкий,* секретар.

Телеґрами.

Ішль 16 серпня. Міністер справ заграничних ґр. Берхтольд прибув тут нині рано в товаристві леґацийного секретаря ґр. Кіньского. О год. 11 був міністер на авдиенциї у Цісаря.

Будапшт 16 серпня. Опозицийні часописи пишуть, що вчерашна бесїда Люкача не творить моста до мира.

Москва 16 серпня. Президент міністрів Поанкаре приймав вчера по полудни французку кольонію а опісля оглядав місто. Вечером від'їхав назад до Петербурга. Від'їзд поїзду опізнив ся з причини, що недалеко Москви инший поїзд вискочив із шин і шлях був затарасований.

Севастополь 16 серпня. Пятьох моряків, котрі недавно втікаючи з вязниці, застрілили вояка стоячого на варті, засуджено на смерть.

Танджер 16 серпня. Вчера о 2 год. по полудни 101 вистрілів з пушок оповістило вступлене на престол Мулея Юсуфа.

Константинополь 16 серпня. Нотаблї з Кочани вислали до міністерства війни депешу, в котрій просять о висланє войска, позаяк Толгари лагодять нові замахи.

Солунь 16 серпня. Капітана артилериї Ція-ефенді застрілено на торговици в Митровици.

Мадрид 16 серпня. Внаслідок бурі в заливі Біскайскім згинуло 150 осіб.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§). Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.